

RESSÒ DE LA PARAULA

Caritat en la Veritat: la transmissió de la fe (11)

El testimoni de la conversió d'Edith Stein és ben il·lustratiu per a respondre a moltes preguntes sobre la transmissió de la fe. Hem fet esment d'una descripció que ella fa del canvi viscut amb motiu de la fe i de la conversió, que ens permet aproximar-nos al que significa «ser salvats per la fe». També li podríem preguntar com li ha arribat la fe, qui l'hi ha transmesa...

El que hem vist en el seu testimoniatge és una descripció de la seva experiència, que per altra banda ella havia confessat era impossible d'explicar... Però mirant el conjunt de la seva obra, de la seva biografia i, particularment de les cartes que Cinta Espuny analitza en el treball citat, podem descobrir els canvis més profunds de la seva vida, la «salvació més personal i fonda» que va experimentar gràcies a la fe.

Ella venia d'una crisi radical: «l'ofegament en un abisme fosc i fred». Què vol dir «fosc i fred» que l'envolta com un immens oceà, ofegant-la? Fosc de no veure i llum i fred de solitud i desamor; oceà o abisme de quelcom envoltant i vast, com se sent un naufrag al mig de la mar, impotent i sense sortida. Quin és l'origen d'aquesta sensació? Salvant altres interpretacions dels especialistes en Edith Stein, crec que es podria resumir en dues paraules: decepció i frustració. La recerca apassionada i honrada de salvació va acabar en frustració, un cop haver intentat tots els camins humans que tenia al seu abast. Per la via de la intel·ligència, la filosofia i la cultura, no havia trobat una resposta satisfactòria a tot el que és la vida; pel compromís polític no havia trobat més que maniobres interessades que deixaven tot igual; pel servei social actiu només havia assolit uns gestos que beneficiaven als qui els rebien, però en el conjunt res canviaven; per la via de l'amistat i els afectes anava de frustració en frustració. En definitiva demanava quelcom que depassava el que el món podia donar-li. El seu cor era més gran.

Del fred i la foscor va passar a l'escalfor i la llum, en un altre abisme que ja no amenaçava, el de l'amor. Un dels signes més clars de salvació serà per a ella el fet que, d'ençà que vivia la fe, podia tornar a fer les mateixes coses, dedicar-se a la filosofia, a la investigació, a l'educació, al compromís en el servei, a la relació amb els amics, tot amb passió i lliurament personal, però ara sense ensorrar-se davant les dificultats, amb pau, mantenint l'esperança, sense perdre l'alegria profunda. Així va ser de fet. Amb aquest esperit va entrar al Carmel i va entomar el repte decisiu de la mort en el camp de concentració.

L'encíclica *Caritat en la Veritat* insisteix en la qüestió que tots els intents de desenvolupament humà i social seran inútils si no assolim una nova síntesi humanista, que compti amb la visió transcendent de la persona. La fe en Déu, Pare de Jesucrist, humanitat, salva, allibera la persona humana. Així la crisi econòmica, pel que té de frustració dels esforços humans, pot ser ocasió de fe, i la fe esdevenir motor per a la lluita...

Em pregunto si l'efecte guaridor o salvador de la fe només el poden sospesar els que han experimentat una decepció o frustració semblant. Si és així, els que creiem haurem d'estar molt a prop dels germans i dels seus sofriments. Potser la nostra fe els torni la força per lluitar, sense perdre la pau i l'alegria.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Benet XVI planteja el dramàtic problema de la fam

La foto correspon a la visita del Sant Pare a la cimera de Roma del Fons de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO), celebrada a Roma del 16 al 18 del passat mes de novembre. Aquesta intervenció de Benet XVI ha tingut un gran ressò informatiu en tot el món. En un discurs molt programàtic i concret, el Sant Pare parlà de les causes de la crisi alimentària que pateixen molts països. «Les estadístiques —va dir— mostren un increment dramàtic del nombre de persones que pateixen la fam, i això contribueix a l'augment del preu dels productes alimentaris». Al mateix temps, durant aquells dies, el Sant Pare desenvolupa una intensa activitat diplomàtica a fi que les bones intencions de la reunió de la FAO es tradueixin en fets.

GLOSSA

Nadal a la pissarra

Un naixement de gran format acull cada any en arribar les festes nadalenques, en una escola, tot just entrar al vestíbul, els seus alumnes, el personal del centre, els pares i els membres de la comunitat cristiana amb la qual comparteix edifici. L'any passat una gran pissarra formava part del conjunt i tothom era convidat a deixar-hi la seva reflexió, pensament o pregària. Persones de totes les edats respongueren a la proposta.

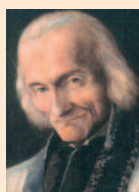
Un bon nombre feien la seva definició de Nadal i s'hi podia llegir: «Nadal és amor, és pau, és família, és compartir, és estimar, és acolliment, és reconciliació, ens fa més bons, és Déu que es fa home per amor, és el somriure del Nen Déu a la humanitat, és misteri de salvació, és Jesús que ve a nosaltres...» Altres, fent referència a Jesús, afirmaven: «Neix en la pobresa i és acollit pels pobres i humils; estima a tothom i penso que molt als nens i nenes; és la Paraula entre nosaltres; es fa home i viu la nostra vida; se l'espera i se l'acull amb joia; és esperança per a la humanitat...» Un tercer grup anava més enllà i reflexionaven dient: «Els pastors són un exemple per a nosaltres, els reis segueixen l'estrella amb fe i confiança, la llum de l'establia s'escampà pel món; no ens podem quedar només amb les llums nadalenques i les músiques del carrer...»

Uns quants en feien pregària: «L'esperit del Nadal no pot acabar el dia de Sant Esteve, que Nadal duri tot l'any; que la vinguda de Jesús ens faci descobrir la joia de servir; que no oblidem els nens del món i en especial els més abandonats; que a tots ens faci més bons; que siguin dies de família unida en l'amor; que els llums del carrer no esmorteixin la llum de Jesús en el nostre cor; perquè la pau que Jesús ens porta arribi a tots els racons del món; perquè en aquests dies siguem generosos i sapiem compartir...»

Al final de l'Advent és bo que ens preguntem personalment, en família, a la catequesi, en el grup comunitari, en el moviment... què és Nadal per a nosaltres i a qui esperem, que ens apropem al Salvador que ens portà Maria, que reflexionem sobre el sentit del que celebrarem per no desvirtuar la vinguda i que en fem pregària confiada, demanant les actituds dels qui acolliren Jesús amb fe i esperança. Que faci de nosaltres homes i dones de bona voluntat. Així esdevindrem testimonis de les paraules del salmista: «Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra la salvació que ens porta el nostre Déu» (*Salm 98,3*). Escrivim-ho amb guixos de colors a la pissarra dels nostres cors!

Enric Puig Jofra, SJ

Pensaments de sant Joan M. Vianney

En aquells moments (abans de Nadal) Jesús i Maria no eren, per dir-ho així, més que una sola persona. Jesús, en aquells moments feliços per a Maria, no respirava més que per la boca de Maria. [Després del naixement de Jesús,] què feien la Verge Santíssima i sant Josep? Miraven, contemplaven, admiraven el Nen Jesús; heus ací tota la seva ocupació.

En esos momentos (antes de Navidad) Jesús y María no eran, por así decirlo, más que una sola persona. Jesús, en esos tiempos felices para María, no respiraba más que por la boca de María. [Después del nacimiento de Jesús,] ¿qué hacían la Virgen Santísima y san José? Miraban, contemplaban, admiraban al Niño Jesús; he aquí toda su ocupación.

(Cura de Ars, *Su pensamiento, su corazón*. Barcelona 1994)

DIUMENGE IV D'ADVENT

▀ Lectura de la profecia de Miquees (Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel». Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▀ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claredat de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▀ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat». Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu». Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat». Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▀ Evangeli segons sant Lluç (Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà».

▀ Lectura de la profecia de Miqueas (Mi 5,1-4a)

Así dice el Señor: «Pero tú, Belén de Efrata, pequeña entre las aldeas de Judá, de ti saldrá el jefe de Israel. Su origen es desde lo antiguo, de tiempo inmemorial. Los entrega hasta el tiempo en que la madre dé a luz, y el resto de sus hermanos retornarán a los hijos de Israel. En pie pastoreará con la fuerza del Señor, por el nombre glorioso del Señor su Dios. Habitarán tranquilos porque se mostrará grande hasta los confines de la tierra, y ésta será nuestra paz.»

▀ Salmo responsorial (79)

R. *Oh Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▀ Lectura de la carta a los Hebreos

(Hb 10,5-10)

Hermanos: Cuando Cristo entró en el mundo dijo: «Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, pero me has preparado un cuerpo; no aceptas holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije lo que está escrito en el libro: "Aquí estoy, oh Dios, para hacer tu voluntad."» Primero dice: «No quieres ni aceptas sacrificios ni ofrendas, holocaustos ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la Ley. Después añade: «Aquí estoy yo para hacer tu voluntad.» Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▀ Evangelio según san Lucas (Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se puso en camino y fue aprisa a la montaña, a un pueblo de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. En cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre.

Se llenó Isabel del Espíritu Santo y dijo a voz en grito: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? En cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Dichosa tú, que has creído, porque lo que te ha dicho el Señor se cumplirá.»

La Visitació de Maria a Elisabet, pintura de Thierry Bouts, Museu del Prado, Madrid

COMENTARI

Feliç tu que has cregut!

En la litúrgia, quasi nadalenca, del quart diumenge d'Advent, totes les lectures contenen verbs de moviment, la majoria dels quals expressen una vinguda. Fixem-nos-hi bé. El profeta Miquees, molt preocupat per la corrupció social del país, pronuncia aquest oracle messiànic «De tu, Betlem, *sortirà* el qui ha de regir Israel». El salmista implora confiat: «Pastor d'Israel, *veniu* a salvar-nos, *veniu i visiteu* aquesta vinya». En la carta als Hebreus escoltem la veu del Crist que diu: «Déu meu, *vinc* a fer la vostra voluntat». En fi, en l'evangeli de Lluç Elisabet pregunta a Maria: «Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor *vingui a visitar-me?*». Se cele-

bra, doncs, una vinguda joiosa, la vinguda de Déu, la seva irrupció en la història i en la humanitat. A partir d'aquest moment, la vida canviarà.

Com responem nosaltres a aquesta vinguda? A la vinguda del Senyor correspon un altre moviment que aquesta vegada parteix de nosaltres. Ell ve a nosaltres i nosaltres tornem cap a Ell. De nou les lectures ens ajuden. En la profecia de Miquees la resta d'Israel *retornarà* sota la guia del pastor suprem, protegida i en pau. En el Salm, Israel confessa amb determinació: «No ens *apartarem* mai més de vós» i Maria de Natza- ret respon amb el camí de la fe i de l'amor.

Detinguem-nos en l'evangeli. Al centre de l'escena hi ha una dona encinta que viu l'experiència d'una maternitat singular, única en la història de la humanitat, perquè porta en les seves entranyes el Fill de Déu. Una dona, beneïda entre totes les dones perquè ha cregut en la paraula del Senyor. En Maria es revela l'amor de Déu per la humanitat, el seu desig de trobar-nos i de comunicar-se amb cada un de nosaltres.

Estem davant del misteri de l'encarnació i davant del misteri sobren les paraules. Nadal és a les portes. Obrim el cor, fem silenci i contemplem el misteri.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns:** (litúrgia hores: 4a setm.): Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45 ■ **dimarts:** 1Sa 1-24-28 / 1Sa 2,1-8 / Lc 1,46-56 ■ **dimecres:** MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66 ■ **dijous:** 2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79

Comença el temps de Nadal

□ **Divendres,** Nadal del Senyor: Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 ■ **dissabte:** Ac 6,8-10; 7,54-59 / SI 30 / Mt 10,17-22 □ **diumenge** vinent, la Sagrada Família (lit. hores: 1a setm.): Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 (o bé: 1Sa 1,20-22.24-28 / SI 83 / 1Jn 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

El misteri de l'Encarnació i Maria

Maria Verge és realment la mare de Jesús, la que —com diu corralment la successió dels Pares de l'Església— faixà amb bolquers aquest Cos, l'acaricià, l'alletà i, tal com ho expressa Lluc, «el va criar», «el va nodrir» (Lc 4,15). En una paraula:

Maria comença i desenvolupa l'inici de la cadena que ha començat amb l'Encarnació del Verb.

El més important és que Maria fa d'una manera lliure i responsable l'acte pel qual la iniciativa humana esdevé instrument assumit pel voler de Déu: «Faci's en mi segons la vostra paraula». L'acte de fe de Maria és receptiu, perquè acull el do de Déu, i és actiu, perquè, lliure i responsable, obre la porta al Déu-amb-nosaltres: suposa l'inici del misteri de l'Encarnació. Repeteixo que es tracta de la unió entre el do de Déu i la iniciativa humana; es tracta d'una determinació lliure del voler de Maria que pren la més gran responsabilitat que ha assumit una criatura humana.

Maria ha estat la porta per la qual la Paraula eterna de Déu ha entrat en la història, i en ella ha viscut la seva existència en la carn. El Concili de Calcedònia i, no cal dir-ho, les teologies actuals molt centrades en la humanitat de Jesús, han volgut reivindicar la veritable història humana de Jesús. La historicitat de Jesús, però, no és dispersió o inacabament, sinó plenitud i perfecció en allò contingent. A Jesús aquesta perfecció li ve de la plenitud de l'amor en el qual viu constantment. La glòria de Déu il·lumina totes i cadascuna de les accions històriques de Jesús, de tal manera que qui contempla Jesús ha vist la seva glòria salvadora.

Prenem una vegada més el IV Evangeli: «El Verb s'ha fet carn. I hi habità entre nosaltres. I nosaltres hem vist la seva glòria». La Paraula de Déu —girada envers Déu i una sola cosa amb Déu, el Pare— ha entrat en la història dels homes.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

CAMINS VERS LA LLIBERTAT

No robaràs (1)

El setè manament em sembla idèntic al desè. No obstant això, els biblistes ens diuen que, originàriament, el setè manament es referia al robament de persones. El setè manament s'adreça als qui tenen poder sobre d'altres i, amb això, perillèn d'abusar d'ells. El setè manament vol protegir la dignitat de l'home i, més precisament, la d'aquells qui estan lliurats a d'altres.

El robatori de persones té lloc avui quan es comercia amb persones. I aquest comerç d'esclaus modern està actualment molt estès. Ens trobem que de països de l'Est vénen dones segrestades i venudes com a prostitutes. Existeix un turisme sexual reglamentat. Això constitueix la pitjor explotació d'unes dones pobres i privades de drets.

Hi ha avui dia bandes criminals que s'han especialitzat en el robatori de persones; per exemple, aquelles bandes dirigides a immigrants que, fent-los pagar una quantitat extraordinària de diners, els fan travessar la frontera d'un país presumptament prometedora. Hi ha agències que, a noies que s'ofereixen com a *au-pair*, les exploten no sols econòmicament, sinó sovint també sexualment.

A totes aquestes persones explotadores s'adreça el setè manament. Però a penes les impressionarà. La seva energia criminal és més grossa que el sentiment d'allò que Déu els prescriu. No obstant això, el setè manament és com un agulló que ens dóna olfacte per a la dignitat de l'home. I és missió de l'Estat deixar-se inspirar pel setè manament perquè ell, amb el seu poder estatal i mitjançant mesures i regles externes, pot protegir la dignitat de la persona contra l'explotació.

Anselm Grün

(*Els deu manaments*, Editorial Claret)

SANTORAL

20. ✚ Diumenge IV d'Advent. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. Dilluns. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dimarts. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. Dimecres. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant

Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. Dijous. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

25. ✚ Divendres. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, màrtir (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. Dissabte. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

PSICOLOGIA DE LA FAMILIA

El hijo tirano

Hace años llego a mis manos una circular en forma de decálogo que aseguraba que provenía de la Dirección General de la Policía de Seattle, Washington, en Estados Unidos. Se lo transcribo aquí traducido. Observen los puntos irónicos y bastante cáusticos que ofrece este escrito, que llevaba el sugerente título de «Normas para convertir a vuestro hijo en delincuente».

1. Darle de pequeño todo lo que pida: de esta manera llegará a mayor convencido de que el mundo entero se lo debe todo.
2. Si dice burradas, reírsele: así pensará que es muy gracioso.
3. No le deis ningún tipo de formación espiritual: cuando sea mayor de edad ya la escogerá por sí mismo.
4. No le digáis nunca: «Esto no está bien», porque se podría crear complejos de culpa y, más adelante, cuando, por ejemplo, le arresten por haber robado un coche, estará convencido de que la sociedad lo persigue.
5. Recoged todo lo que tire al suelo: así pensará que todo el mundo está a su servicio.
6. Discutid siempre delante de él: cuando vuestra familia esté destrozada, él hará ver que no se da cuenta.
7. Dadle tanto dinero como quiera: de esta manera no sospechará que para disponer de él tiene que trabajar.
8. Satisfacedle todos sus deseos, sino será un frustrado.
9. Dadle siempre la razón: los profesores, la gente, la ley... siempre de-sean el mal para el pobre chico.
10. Cuando ya sea un desastre, proclamad a los cuatro vientos que no habéis podido hacer nada por evitarlo: de esta manera os habréis preparado una vida dolorosa.

No olviden que frustrar es una manera de educar.

Dr. Paulino Castells

(*Psicología de la familia*, Ed. Ceac, Barcelona 2008)

ENTREVISTA

JOSEP MASSOT

Una proposta per Nadal

La Bíblia sempre ha estat un bon regal per a les famílies i per a les persones que volen aprofundir en la seva fe cristiana i conèixer el missatge de l'antic Israel i de Jesús i els seus deixebles. Ara tenim l'avantatge que en català n'hi ha diverses edicions, en un o en uns quants volums, com és el cas de la Bíblia de Montserrat —en un de sol—, publicada l'any 1970. Publicacions de l'Abadia de Montserrat (www.pamsa.cat / 932 450 303), coincidint amb l'Advent, acaba d'editar una nova versió, amb una presentació molt més acurada. El P. Josep Massot, monjo de Montserrat, és el director d'aquesta editorial, amb més de 500 anys d'història.

Què aporta de nou la Bíblia de Montserrat?

La Bíblia de Montserrat és el resultat de l'esforç de molts anys de feina feta des del final del segle XIX i, sobretot, a partir del primer terç del segle XX, que va desembocar primer en una *Bíblia gran*, en molts volums, i després en una *Bíblia petita* en cinc volums, que es condensaren en un de sol, manejable i llegible. És una traducció molt treballada, que en el seu moment va merèixer, per exemple, l'elogi de Josep Pla.

Quina va ser l'aportació del P. Ubach per enriquir-ne la traducció?

El P. Bonaventura Ubach va ser el primer que va estudiar seriosament la Bíblia i el primer que des de Montserrat es proposà de traduir-la al català. Va tenir una colla de deixebles, entre els quals el P. Guai Camps i el P. Romuald Díaz, que van treballar molt per aconseguir unes versions *modernes* i alhora fidels als textos originals hebreus i grecs.

Per què s'hauria de tenir més present la Bíblia i consultar-la sovint, i no només els cristians?

La Bíblia és a tot arreu una obra de referència, venerada pels cristians i pels musulmans i respectada per tots els homes de bona voluntat. Per als cristians és la paraula de Déu, tant en l'Antic com en el Nou Testament. Per a tothom és una autèntica biblioteca, un conjunt de llibres molt diversos, que constitueixen un llegat literari i sapiencial de primera magnitud.

Òscar Bardají i Martí

AGENDA

CRÒNICA

Camí neocatecumenal: entrega de bíblies. El dia 18 de novembre, el bisbe Agustí va lliurar als germans de la 9a comunitat neocatecumenal de la parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sant Vicenç dels Horts, les Sagrades Escripures. El lliurament s'ha fet en el marc d'una celebració de la Paraula amb la qual aquests germans inicien el seu camí de renovació del Baptisme.

El delegat de Pastoral Vocacional amb els seminaristes menors. El passat 25 de novembre, Mn. Joan Pere Pulido, va compartir la tarda amb els 6 seminaristes menors que hi ha en aquest curs, incloent-hi la celebració de l'Eucaristia i el sopar. El seminari menor té la seva seu a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona i enguany acull 2 nois de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat (el Jordi i l'Oriol, respectivament en els extrems esquerre i dret de la foto) i 4 de Barcelona. Aquests adolescents que han manifestat la vocació al sacerdoci mantenen els seus estudis de l'ESO o de Batxillerat en centres externs als Seminari, i completen la seva formació humana i vocacional

ESGLÉSIA DIOCESANA

1a Trobada diocesana d'escolans. El projecte vocacional «On ets tu?», que enguany s'ha desenvolupat a la parròquia de Sant Baldiri de Sant Boi de Llobregat, dins del mes de la Cadena de Pregària per les Vocacions, va acabar el passat dia 28 de novembre, amb la 1a trobada diocesana d'escolans, el recés vocacional i l'Eucaristia d'acció de gràcies. A la primera activitat van participar uns 30 infants de Sant Boi, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts, Capellades, Corbera i altres indrets del bisbat. L'objectiu era crear vincles d'unió entre la Delegació de Pastoral Vocacional i les diverses escolanies del bisbat. La trobada va consistir en un berenar compartit i un joc de pistes a la plaça del davant de la parròquia de Sant Baldiri. Per acabar, el bisbe Agustí va regalar als escolans un conte elaborat per a l'ocasió.

amb el fet de conuiu al Seminari i per l'acompanyament específic d'alguns preveres formadors.

Sant Nicolau 2009 a Montserrat. El passat dia 5 de desembre l'Escolania de Montserrat va celebrar aquesta festivitat, de tradició medieval, en honor del patró dels infants. Els escolans trien entre ells un que és revestit amb la roba pròpia d'un bisbe, en record al bisbe Nicolau. Enguany ha estat triat com a bisbetó Steen Knudsen i Esquerda, de Collbató, de pare danès i de mare catalana, mentre que de vicari episcopal n'ha sortit escollit Pau-Joan Pratsobreroca i Andreu, de Gurb (Osona); i de secretari Niels Knudsen i Esquerda, germà bessó del bisbetó. A la tarda, per als familiars dels escolans, es va representar la llegenda de sant

Nicolau i un concert dirigit per Bernat Vivancos.

AGENDA

Pastoral del Sord. Dijous 24, a les 24 h. Missa del Gall amb llengua de signes per a sords. Capella del Santíssim de la parròquia de la Puríssima Concepció de Barcelona (c/ Aragó 299, entrada pel claustre del c/ Roger de Llúria).

PREMIS I CONCURSOS

X Premi Edith Stein d'assaig bíblic. Diners i treball en la Bíblia és el tema proposat per a aquesta edició del concurs que organitza el Centre Edith Stein. Es poden presentar treballs en forma d'assaig, d'entre 10 i 150 pàgines, realitzats individualment o en

grup, al voltant d'aquesta temàtica. El treball pot formar part del treball de recerca de Batxillerat. El termini de presentació de treballs és el 16 d'abril, i el veredictes es farà públic el dia del lliurament dels premis, 15 de maig. Les bases senceres es poden consultar a www.universitaties.net.

ACTIVITATS

Projecte «Colom de la Pau». Durant diversos estius, el Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya i les Balears (SIJ) ha organitzat pelegrinatges a Terra Santa, on s'ha pogut comprovar la difícil situació que pateixen els cristians per poder sobreviure des de la pau enmig de tantes tensions. Per això, des del SIJ s'ha promogut la venda del «Colom de la Pau» per poder ajudar als cristians palestins de Terra Santa. La campanya es va iniciar el passat 13 de desembre en la celebració de la Llum de la Pau de Betlem que va tenir lloc a l'església de Sant Agustí, al barri del Raval de Barcelona, promoguda pels escoltes i les guies de Catalunya. Més informació: www.bisbat.santfeliu.org/santfeliujove o www.colomdelapau.org.

CULTURA

Pregària cantada a Sitges. 27 de desembre, 18 h. S'interpretarà el Rosari Pastoral i altres cants del mestre Manuel Torrens i Girona, a càrrec del cor dels Amics de l'Orgue. Mossèn Josep Pausas guiarà el rès, Francesc Pi acompanyarà a l'orgue i es compartirà amb la participació dels assistents. Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla, Sitges.

CATEDRAL

Missa del gall. 24 de desembre, 24 h. El bisbe Agustí presidirà l'Eucaristia de la nit de Nadal, a la Catedral de Sant Llorenç.

ECO DE LA PALABRA

Caridad en la Verdad: la transmisión de la fe (11)

El testimonio de la conversión de Edith Stein es muy ilustrativo para responder a muchas preguntas sobre la transmisión de la fe. Hemos hecho mención de una descripción que ella hace del cambio vivido con motivo de la fe y de la conversión, que nos permite aproximarnos a lo que significa «ser salvados por la fe». También le podríamos preguntar cómo le ha llegado la fe, quién se le ha transmitido...

Lo que hemos visto en su testimonio es una descripción de su experiencia, que por otra parte, ella había confesado era imposible de explicar... Pero mirando el conjunto de su obra, de su biografía y, particularmente de las cartas que Cinta Espuny analiza en el trabajo citado, podemos descubrir los cambios más profundos de su vida, la «salvación más personal y honda» que experimentó gracias a la fe.

Ella venía de una crisis radical: «el ahogo en un abismo oscuro y frío». ¿Qué quiere decir «oscuridad y frialdad» que la rodea como un inmenso océano, ahogándole? Oscuridad de no ver luz y frialdad de soledad y desamor; océano o abismo de algo envolvente y vasto, como se siente un naufrago en medio del mar, impotente y sin salida. ¿Cuál es el ori-

gen de esta sensación? Salvo otra interpretación de los especialistas en Edith Stein, creo que se podría resumir en dos palabras: decepción y frustración. La investigación apasionada y honrada de salvación acabó en frustración, una vez haber intentado todos los caminos humanos que tenía a su alcance. Por la vía de la inteligencia, la filosofía y la cultura, no había encontrado una respuesta satisfactoria a todo cuanto es la vida; por el compromiso político no había encontrado más que maniobras interesadas que dejaban todo igual; por el servicio social activo sólo había alcanzado unos gestos que beneficiaban a quienes los recibían, pero en el conjunto nada cambiaban; por la vía de la amistad y los afectos iba de frustración en frustración. En definitiva, pedía algo que superaba lo que el mundo podía darle. Su corazón era más grande.

Del frío y la oscuridad pasó al calor y la luz, en otro abismo que ya no amenazaba, el del amor. Uno de los signos más claros de salvación será para ella el hecho de que, desde que vivía la fe, podía volver a hacer las mismas cosas, dedicarse a la filosofía, a la investigación, a la educación, al compromiso en el servicio, a la relación con los amigos, todo con pasión y entrega personal, pero

ahora sin derrumbarse ante las dificultades, con paz, manteniendo la esperanza, sin perder la alegría profunda. Así fue de hecho. Con este espíritu entró en el Carmelo y afrontó el reto decisivo de la muerte en el campo de concentración.

La encíclica *Caridad en la Verdad* insiste en que todos los intentos de desarrollo humano y social serán inútiles si no alcanzamos una nueva síntesis humanista, que cuente con la visión trascendente de la persona. La fe en Dios, Padre de Jesucristo, humaniza, salva, libera la persona humana. Así, la crisis económica, por lo que tiene de frustración de los esfuerzos humanos, puede ser ocasión de fe, y la fe convertirse en motor para la lucha...

Me pregunto si el efecto sanador o salvador de la fe sólo puede ser sopesado por los que han experimentado una decepción o frustración semejante. Si es así, los que creemos tendremos que estar muy cerca de los hermanos y de sus sufrimientos. Tal vez nuestra fe les devuelva la fuerza para luchar, sin perder la paz y la alegría.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat